

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.37.590/2012/9.szám

A dr. Tímár István ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Lipovits Dóra jogtanácsos által képviselt alperes ellen hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. május 3. napján kelt 22.K.34.179/2011/9. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 12. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 22.K.34.179/2011/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy - külön felhívásra - fizessen meg az államnak 70.000. (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Dr. T.I.és dr.T.dr.L.J. szülők kérelemmel fordultak a B. úti Óvoda vezetőjéhez kk. T.D.és kk. T.D. óvodai felvétele iránt. Az óvoda vezetője 2011. június 1. napján kelt határozatával mindkét gyermek felvételi kérelmét elutasította helyhiány miatt. A törvényességi kérelmek alapján eljáró B. Önkormányzat Jegyzője a XIII-653/2011 és XIII-654/2011 számú 2011. július 5-én kelt határozatával a jogorvoslati kérelmeket elutasította, egyben tájékoztatta a szülőket, hogy a gyermekeik felvételt nyertek a P. utcai óvodába. A határozatban a jegyző megállapította, hogy az intézmény vezetője jogszerűen járt el.

Dr. T.dr.L.J. mindkét határozat ellen keresetet terjesztett elő, kérve azok hatályon kívül helyezését.

Az ügyben eljáró Fővárosi Törvényszék a keresetnek részben helyt adott, és az alperes XIII-653/2011, valamint a XIII-654/2011 számú határozatait hatályon kívül helyezte, egyben az alperesi hatóságot

új eljárásra kötelezte.

A Fővárosi Törvényszék a döntését a közoktatásról szóló 1993. évi LXXXIX. törvény (a továbbiakban: Kt.) 24. § (3) bekezdésére, 65. § (2) bekezdésére és 90. § (1) bekezdésére, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 41.§-ára alapította. A Törvényszék szerint az új eljárás során a hatóságnak kk. T.D. esetében a döntését jogszerűen indokolni kell, kk. T.D. vonatkozásában tisztázni kell, hogy fennálltak-e a Gyvt. 41.§-ában körülírt feltételek.

A döntés ellen a felperes felülvizsgálati kérelemmel élt. Kérte, hogy a Kúria a Fővárosi Törvényszék határozatának megváltoztatásával az alperes XIII-653/2011, valamint XIII-654/2011 számú határozatait hatályon kívül helyező rendelkezését nem érintve a Fővárosi Törvényszék ítéletének a közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására kötelező rendelkezését helyezze hatályon kívül, és az alperesi elsőfokú perköltség fizetési kötelezettségét bruttó 25.000 Ft-ról, bruttó 40.000 Ft-ra emelje fel. Kérte, hogy a Kúria az ítélet indokolását egészítse ki azzal, hogy a Pp. 339.§ (1) bekezdése, továbbá 9.§ (2) bekezdése alapján a kereseti kérelemhez kötöttség miatt, de okafogyottság miatt is új eljárás elrendelésének nincs helye, az alperes eljárása a gyermek kötelező átvételének jogszabályba ütköző elutasításával törvényt sértett. Véleménye szerint a Fővárosi Törvényszék megsértette a kereseti kérelemhez kötöttség követelményét akkor, amikor a felperes első tárgyaláson módosított kereseti kérelmén túlterjeszkedve új eljárásra kötelezte az alperest. A Pp. 339.§ (1) bekezdés egyébként is csak kivételesen írja elő a hatályon kívül helyezésen túl az új eljárásra kötelezést. Az óvodai átvétel megtagadásának a jegyzői határozatok érdemben is törvényt sértő voltának megállapításához nem szükséges új eljárás lefolytatása, az ügyben a releváns bizonyíték a bíróság rendelkezésére állt.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes a Fővárosi Törvényszék döntését eljárási szempontból tette vitássá. A felülvizsgálati kérelem kapcsán a Kúriának abban kell döntenie, hogy a Fővárosi Törvényszék a Pp. 3.§ (2) bekezdésébe és a Pp. 339.§ (1) bekezdésébe ütközően hozta-e meg ítéletét. A Pp. 3. § (2) bekezdése értelmében a bíróság - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.

A Pp. XX. fejezetének eltérő rendelkezése hiányában a kereseti kérelemhez kötöttség a közigazgatási perben is érvényesülő jogelv. Ez azt jelenti, hogy a közigazgatási perben a bíróság csak a

felperes által a keresetlevélben megjelölt jogszabálysértést vizsgálja, és más jogszabálysértésre nem alapíthatja döntését. Ebből következik, hogy a bíróság megsérti a kérelemhez kötöttség követelményét a közigazgatási határozat felülvizsgálata során, ha az ítéletében a kereseti kérelmen, ellenkérelmen vagy fellebbezésen túlterjeszkedő okra vagy jogszabályra alapítja döntését. Ugyanakkor az eljáró bíróság mérlegelésén múlik annak megállapítása, hogy a közigazgatási eljárás során a tényállást megfelelően feltárták-e, s ennek alapján milyen jogkövetkezményt kell levonni. Nem tartozik a kereseti kérelemhez kötöttség körébe, hogy a bíróság a jogsértés kiküszöbölésére milyen eljárásjogi eszközt választ. Ezt fejezi ki a Pp. 339. § (1) bekezdése, amely szerint ha törvény ettől eltérően nem rendelkezik, a bíróság - az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabály megsértésének kivételével - a jogszabálysértő közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárásra kötelezi.

Ez történt jelen ügyben is, az elsőfokú bíróság a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján úgy ítélte meg, hogy szükséges a közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárásra kötelezni. Mindez a kereseti kérelemhez kötöttségtől független kérdés. A kérelemre indult eljárásokhoz kapcsolódva közigazgatási perekben nincs arra lehetőség, hogy a bíróság csak a jogsértést állapítsa meg; a közigazgatási eljárásra vonatkozó jogkövetkezményt is meg kell határoznia. Jelen ügyben az alperesi hatóság új eljárásra kötelezése az eljárási típusú jogsértés eredménye, a döntés az érdemi bírói felülvizsgálatra nem volt alkalmas.

A felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott okafogyottságra is. A Kúria megállapította, hogy bár ténybeli helyzetben az okafogyottság felmerülhet, de ezzel kapcsolatos eljárási szabályokat a Pp. nem tartalmaz, így az ennek megállapítására irányuló felülvizsgálati kérelem sem megalapozott.

A jogerős ítéletnek a Pp. jelölt rendelkezésével való ellentéte a fentiek alapján nem állapítható meg.

A felperes kérte, hogy az alperesi elsőfokú perköltség fizetési kötelezettségét a Kúria emelje fel. A felperes elsőfokú perköltségre vonatkozó kérelme 50.800 Ft. volt, az elsőfokú bíróság - figyelemmel arra, hogy a keresetnek csak részben adott helyt - a Pp. 77-83.§-ai alapján a perköltséget 25.000 Ft-ban állapította meg. A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság perköltségről való döntése összhangban van a Pp. 77-83. §-aiban, és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben foglaltakkal, jogszabálysértés tekintetben sem állapítható meg.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a

felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperes a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles. Az illeték mértékét a Kúria az illetékekről szóló - többször módosított - 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja, és az 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2013. február 8.

Dr. Kalas Tibor sk.

a tanács elnöke

Dr. Hörchneré

Dr. Balogh Zsolt sk.

előadó bíró

. Marosi Ildikó sk.

bíró